

Allerlei aardigs met Steim in 't Hoogt

UTRECHT — Afgelopen weekeind vonden in theater 't Hoogt de Steim-Mossolovdagen plaats. De Steim is een organisatie, min of meer onder auspiciën van Misha Mengelberg, waarbinnen men zich bezighoudt met elektronisch-instrumentale muziek. In deze Steim-Mossolovdagen ging het om projecten rondom het thema 'beeld en geluid'. Dat kon dan zowel fotografische als theatrale verbeelding zijn, evenals elektronische naast akoestische muziek.

Zaterdagavond werd geopend met twee gezellige binnenkomertjes van Gilius van Bergeyk. Volgens de traditie van de conceptuele kunst waren het twee eenvoudige ideetjes die zonder verdere theatrale poeha even eenvoudig werden uitgevoerd, wat onmiddellijk het effect heeft van een understatement; of er meer bedoeld wordt dan je ziet of hoort blijft bij dit soort understatements altijd een vraag. Verder bracht één van Bergeyksen stukken Misha Mengelberg als een onvermoed knijpkatspecialist.

Van de Utrechtse componist Michael Fahres, werd een fragment van zijn nieuwe compositie „Apples and Patatoes” ten gehore gebracht. Dit werk is gebaseerd op een Duits, door kinderen geschreven toneelstuk. Daarin wordt een vruchtbaar sprookje met een maatschappijkritische ondertoon opgevoerd, waarin een rotte appel door zijn gezonde soortgenoten wordt uitgestoten en bij de aardappels belandt. Op basis van deze gegevens

hebben blinde kinderen een klankverbeelding gemaakt, welk materiaal uiteindelijk door Fahres elektronisch is bewerkt.

Dit leverde sterk suggestieve muziek op, die door de extremen in toonhoogte het karikaturale effect van een tekenfilm kreeg. Dit stuk vraagt duidelijk om een verdere visuele uitwerking, terwijl het muziekfragment me nieuwsgierig maakte naar het eindresultaat.

Weliswaar af, maar uiterst onvoltooid was „De Toespraak” van Borstlap, Van Campen en Hamelberg. Het bleek een veel te lange, uiterst oppervlakkige analyse van het begrip 'communicatie'. Door het gebrek aan tempowisseling, door de visuele clichés en door het gebrek aan innerlijk verband bezweek „De Toespraak” volledig onder zijn te zware pretenties.

Uiterst creatief én informatief bleek Dick Raaymakers' De Grafische Methode. Uitgaande van Etienne Marey's in 1878 gepubliceerde „La Méthode Graphique” brengt Raaymakers beeld (een fotosequens uit een Eisensteinfilm) en geluid (de Internationale) tot de minimale beweging terug. Dit leverde een stapsgewijs gemaakt onderzoek op naar de elementaire werking van beeld en geluid, zowel naar vorm als naar inhoud. Dit stuk leek me het begin van een interessante reeks, die voor de ontwikkeling van klank-beeld producties uiterst invloedrijk zou kunnen blijken.

GIJS TRA,